

Arrest

nr. 151 550 van 1 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 18 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat F. LANDUYT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, van Oekraïense origine, afkomstig uit Kiev. U verliet Oekraïne in 1999 samen met uw man en reisde naar de Verenigde Staten waar uw moeder en zus woonden. U en uw man vroegen in de Verenigde Staten asiel aan. In 2002 trokken u, uw man en kinderen naar Canada waar jullie eveneens asiel aanvroegen. Daar verbleven jullie tot 2007, toen jullie werden gerepatrieerd na een negatieve asielbeslissing naar Oekraïne. Uw man stuurde jullie kinderen naar zijn ouders die in België verbleven en op basis van regularisatie een statuut hebben. De kinderen kregen als niet begeleide minderjarige op basis van het statuut van hun grootouders eveneens een verblijfsstatuut. Tijdens uw verblijf in Oekraïne werd u omwille van psychische/gezondheidsproblemen opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis. Nadat u het ziekenhuis had verlaten vertrok u in 2008 met een reispaspoort en een Tsjechisch Schengenvisum naar België waar uw kinderen verbleven. Een

maand later kwam ook uw man naar België. Uw man K. (...) gaf u een vals reispaspoort en stuurde u naar Nederland. Hij wou dat u via Schiphol naar Canada zou vliegen. Hij zou later met de kinderen ook afkomen. In Schiphol werd u tegengehouden met het valse paspoort en moest u asiel aanvragen op de luchthaven. U werd gearresteerd omwille van het vervalste paspoort en belandde in Nederland in een gesloten centrum. U ondervond opnieuw ernstige psychische problemen en moest opgenomen worden in een psychiatrisch ziekenhuis. De Nederlandse asielinstanties oordeelden dat gezien u met een Tsjechisch visum de Schengenlanden was binnengekomen, Tsjechië verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asiel aanvraag. U werd dan ook door de Nederlandse autoriteiten overgedragen aan de Tsjechische asielinstanties. Ook in Tsjechië ondervond u psychische problemen en belandde u opnieuw in een psychiatrisch ziekenhuis. Na uw opname, keerde u in oktober-november 2010 weer naar België waar uw man en kinderen verbleven. Uw man weigerde om u bij hem te nemen en regelde voor u een appartement in Brussel. Het contact tussen u en uw man en kinderen verliep stroef en u ondervond moeilijkheden om de kinderen te zien. U ging omwille van uw bezoekrechten met de kinderen in augustus 2011 naar de politie. Daar legde u de politie uit dat u illegaal in het land verbleef. U kreeg opnieuw een psychische crisis en u belandde opnieuw in een psychiatrisch ziekenhuis, waar u behandeld werd voor manisch-depressiviteit. Uw psychische gezondheid werd gestabiliseerd met medicatie en u slaagde er in deze onder controle te houden. U liet verstaan dat deze stabiliteit nog steeds zeer broos is. Na uw ziekenhuis opname diende uw advocaat een procedure voor medische regularisatie 9 ter in, die negatief werd beoordeeld. Uw advocaat diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbescherming. Op 14 juli 2014 diende u in België voor de eerste maal een asielaanvraag in. U gaf aan dat u als Russischsprekende de huidige politiek/oorlog in Oekraïne vreest. Verder vreest u uw kinderen niet meer te kunnen zien. U had zich bovendien een aantal jaar geleden tot de islam bekeerd en ook omwille van uw geloofsverandering vreesde u om terug naar Oekraïne te keren. U merkte op dat extremistische organisaties u, een zwak en beïnvloedbare vrouw, zouden gebruiken om bv aanslagen te plegen. Uw medische problemen en het gebrek aan de juiste medicijnen was voor u eveneens een grote zorg bij terugkeer, evenals uw angst dat u in Oekraïne opnieuw in een psychiatrisch ziekenhuis terecht zou komen. Dit laatste achtte u zeker mogelijk omdat uw schoonfamilie dit zouden regelen om zo uw moederrechten te ondermijnen.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw reispaspoort, kopie van uw huwelijksakte, uw aangifte bij de politie, de geboorteaktes van uw kinderen, medische attesten, een brief van uw advocaat en een dossier Oekraïne opgesteld door de vrijwilligers van het Rode Kruis.

B. Motivering

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omwille van de volgende redenen: U vreest de huidige politiek oorlogssituatie, zeker daar u Russischsprekende bent (CGVS p. 15); Uw kinderen verblijven in België en u vreest hen niet meer te kunnen zien (CGVS p. 15); U vreest de Oekraïners omdat u zich bekeerd hebt tot de islam en u een hijab draagt. Bovendien zou uw bekering en uw zwakkere persoonlijkheid bij extremistische organisaties aanleiding kunnen geven om u te overtuigen om aanvallen te plegen (CGVS p. 15, 16, 17); U vreest eveneens het gebrek aan medicatie voor uw psychische problemen en opnieuw in een psychiatrisch ziekenhuis te belanden (CGVS p. 15).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

U gaf aan omwille van uw psychische problemen niet terug te kunnen keren naar Oekraïne omdat enerzijds u geen goede medicatie voor uw psychische problemen in Oekraïne zou kunnen verkrijgen, anderzijds wees u op uw vrees in een psychiatrisch ziekenhuis te belanden (CGVS p. 11). Wat betreft uw psychische problemen (u legde ter staving van deze problemen een attest voor van uw psychiater) en uw vrees geen goede medicatie in Oekraïne te kunnen bemachtigen, dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

In verband met uw verwijzing naar de mishandeling en de slechte verzorging in de psychiatrische ziekenhuizen, moet vooreerst opgemerkt worden dat de aangehaalde problemen onvoldoende ernstig zijn om te spreken van een onmenselijke behandeling in het kader van subsidiaire bescherming. U verklaarde één keer door het personeel geslagen te zijn omdat u weigerde te eten en algemeen verwees u naar het gebruik van panty's, wat een pijnlijk methode is om patiënten vast te binden wanneer nodig (CGVS p. 11). Deze handelingen had geen verdere gevolgen voor u. Er moet op gewezen worden dat u deze incidenten niet vermeldde bij het gehoor voor de dienst Vreemdelingenzaken toen u uw vrees voor een opname in een psychiatrisch ziekenhuis naar

voor bracht (CGVS vragenlijst pt 3.5). Hierdoor blijkt alvast niet dat deze vrees in uw hoofde prominent aanwezig is. Bovendien blijkt uit de door u toegevoegde informatie aan het administratief dossier (Het dossier 'Ukrainian context regarding national minorities, freedom of religion and mental health care) dat de mentale gezondheidszorg weliswaar nog problemen kent waaraan gewerkt wordt en dat deze nog niet volledig up to date is, maar nergens wordt melding gemaakt van ernstige of systematische en intentionele fysische of geestelijke mishandelingen. Wanneer er sprake zou zijn van dergelijk systematisch of ernstig geweld, of onverantwoorde methodes door het personeel, kan verwacht worden dat dit in een uitgebreid rapport over de Oekraïense (psychiatrische) ziekenhuizen zou vermeld staan.

Verder moet opgemerkt worden dat u geenszins aantoonde dat de familie van uw (ex)man u zou willen of kunnen laten opnemen om zo uw moederlijke rechten te ondermijnen. Bovendien moet opgemerkt worden dat uw schoonmoeder momenteel officieel de voogdij heeft over uw kinderen, en er bijgevolg geen reden is om u omwille van uw moederlijke rechten in de psychiatrie te laten opnemen.

Wat betreft uw vrees uw kinderen die in België verblijven niet meer te kunnen zien in geval van terugkeer, moet opgemerkt worden dat u zich kan wenden tot de geëigende procedures rond familiehereniging om op deze basis een verblijfsvergunning in België te bekomen.

Verder dient vastgesteld te worden dat u verklaarde vier of vijf jaar geleden zich te hebben bekeerd tot de islam. Door de vele moeilijkheden en de moslims die u omringen kwam u stap per stap tot de Islam. U gaf aan dat u ook vreesde om terug te keren omwille van uw geloofsverandering. U vreest fysieke agressie, controles door politie op straat in Kiev omdat u religieus typerende kledij draagt en u verwees naar uw hijab (CGVS p. 3, 4, 15). Gewezen op het feit dat ook in Kiev er vrouwen rond lopen met een hijab, antwoordde u dat u zich niet kon herinneren dat u in Kiev vrouwen had gezien in traditionele moslim kledij (CGVS p. 15). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat er 500 000 Moslims in Oekraïne en in Kiev leven en dat ze weliswaar te maken kunnen krijgen met discriminatie op basis van hun geloofsbeleving, echter uit deze informatie blijkt dat er geen dermate ernstige problemen zijn waardoor er sprake is van een vervolging volgens de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft uw vrees dat u omwille van uw zwakke psychische toestand u mogelijks het slachtoffer zou kunnen worden van extremistische organisaties, moet worden vastgesteld dat u actueel geen intenties hebt om zich aan te sluiten bij dergelijke organisaties. U deelt bovendien hun gedachtengoed helemaal niet (CGVS p. 17). Deze vaststellingen lijken voldoende sterke indicaties te zijn dat u zich niet zal aansluiten bij of toegeven aan een radicale groepering, indien u deze vraag zou krijgen.

Verder moet eveneens opgemerkt worden dat u opnieuw sinds oktober, november 2010 in België verblijft (CGVS p. 9), maar dat u pas op 14 juli 2014 een eerste asielaanvraag hebt ingediend. U legde uit dat u zich in mei 2011 naar de politie was gegaan en dat u toen de politie had laten weten dat u illegaal in het land verbleef. U kreeg echter een medische crisis en belandde in het ziekenhuis voor anderhalf jaar. Daarna diende uw advocaat een regularisatie-aanvraag in op basis van medische redenen art 9 ter die negatief werd afgesloten door de dienst Vreemdelingenzaken. Op de vraag waarom u na uw aankomst in België in 2010 geen asiel had aangevraagd, verwees u naar uw depressiviteit, uw gebrek aan contact met anderen en de stress die u op dat moment had en die er toe leidde dat u zich tot de politie wendde en in een psychiatrische instelling belandde (CGVS p. 9, 10). Deze uitleg overtuigt niet helemaal. Het Commissariaat-generaal kan begrip hebben voor moeilijkheden die u ondervond door uw psychische problemen, echter vastgesteld moet worden dat u vertrouwd was met de asielprocedure, daar u zowel in Canada, in de VSA, in Tsjechië en in Nederland asiel had aangevraagd. Bijgevolg kon dan ook verwacht worden dat u bij aankomst of kort daarna bij Belgische autoriteiten een asielaanvraag zou hebben ingediend. Het feit dat u zo lang wachtte om asiel aan te vragen relativeert als dusdanig de ernst van uw vrees.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer (CGVS p. 15), benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

U verklaarde dat er momenteel een oorlog tussen Russen en Oekraïners in Oekraïne aan de gang is (CGVS p. 15). Echter uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Kiev (CGVS p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de speciale waarnemingsmissie van het OVSE in Oekraïne de situatie in de stad Kiev als kalm omschrijven en dat er op één manifestatie na, waar er personen werden gearresteerd, er geen incidenten werden gesignaleerd.

U gaf aan dat u Russisch sprekende bent en dat er momenteel maar één officiële taal in Oekraïne is, het Oekraïens wat u niet beheerst (CGVS p. 15). Uit toegevoegde informatie blijkt dat er specifiek voor Russischsprekenden of personen van Russische origine, zoals u, actueel evenmin een risico op vervolging is. Zo blijkt dat er een grote Russische minderheid in Kiev woont, dat het gebruik van de Russische taal er courant is en dat er geen aanwijzingen zijn dat etnische Russen of Russischsprekenden in Kiev betrokken waren bij incidenten of geïsoleerd werden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Kiev (provincie Kiev) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw reispaspoort, de kopie van uw huwelijksakte en de geboortektes van uw kinderen, bevatten persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld. De aangifte bij de politie d.d. 6/08/2011 wordt niet betwist. Het dossier 'Ukrainian context regarding national minorities, freedom of religion and mental health care' bevat algemene artikelen/extracten uit rapporten over minderheden en de discriminatie van minderheden (Russische minderheden, moslim). Tevens bevat het dossier extracten over de mentale gezondheidszorg in Oekraïne. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten en artikelen van algemene aard over de toestand van minderheden, moslims en mentale gezondheidszorg in uw land van herkomst, toont geen persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan. Uw persoonlijke vrees werd hierboven reeds beargumenteerd. Geconcludeerd moet worden dat u niet aantoonbaar dat de problemen die u vreest dermate ernstig zouden zijn dat er sprake is van een vervolging volgens de Vluchtelingenconventie. De brief van uw advocaat brengt geen nieuwe elementen aan dan deze die u naar voorbracht tijdens uw gehoren. Het medisch attest van uw psychiater geeft aan dat u aan een chronische mentale psychopathologie lijdt, waarvoor het Commissariaat-generaal begrip kan voor opbrengen. Het Commissariaat-generaal is echter bevoegd om te oordelen over uw risico op vervolging. Uit het attest kan echter geen vervolging gerelateerd element worden afgeleid op basis waarvan u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke

gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verweer op summere wijze het door haar voorgehouden asielaanvraag herneemt, oordeelt de Raad dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij haar verweer tegen de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund beperkt tot het letterlijk weergeven van delen van de motivering uit deze beslissing waarbij louter negaties worden weggelaten of toegevoegd of op ongefundeerde wijze het tegenovergestelde wordt geponeerd. Zo maakt verzoekende partij van *“geen verband houden met de criteria”*, *“wel degelijk verband houden met de criteria”*, wordt *“onvoldoende ernstig”*, *“voldoende ernstig”*, wordt waar in de verwijzing naar een rapport in de bestreden beslissing oorspronkelijk staat vermeld *“nergens wordt melding gemaakt van”*, *“dit neigt naar”*, wordt *“voldoende sterke indicaties”* omgezet naar *“geen voldoende sterke indicaties”* en maakt zij op niet onderbouwde wijze van de motivering dat *“uit niets kan worden afgeleid dat het louter feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is”*, dat *“uit alle rapporten kan worden afgeleid”*. Het spreekt voor zich dat een dergelijke argumentatie niet van aard is om de verschillende motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Hiertoe dienen immers concrete argumenten te worden aangevoerd, alwaar verzoekende partij op bovenstaande wijze duidelijk in gebreke blijft.

Wat betreft het betoog van verzoekende partij aangaande de vaststelling van verwerende partij dat zij de mishandeling in psychiatrische ziekenhuizen niet heeft vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken, meer in het bijzonder dat haar desbetreffend niets werd gevraagd, wijst de Raad verzoekende partij erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De Raad stipt verder ook aan dat, ondanks het feit dat de vragenlijst, die wordt ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielaanvraag vermeldt. Daar de psychische problematiek van verzoekende partij en vooral de onmogelijkheid tot een gedegen behandeling in haar land van herkomst in haar asielaanvraag dermate wezenlijk zijn, is de Raad van oordeel dat deze flagrante omissie bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook door verwerende partij terecht als negatief element in de beoordeling van de asielaanvraag wordt aangemerkt.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoekende partij niet alsnog aantoont dat zij bij terugkeer naar Oekraïne een vrees voor vervolging koestert of dat zij er een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden. Om die reden kan haar noch de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet worden toegekend.

2.2.4. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een geprononceerde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT